

mindst retsvæsenets, ofte meget komplicerede; men bogens disposition letter ikke dette for læseren.

Ved hjælp af den detaljerede indholdsoversigt kan man dog til en vis grad orientere sig i bogen. Og et person- og stednavneregister – desværre ikke et sagregister – gør det muligt at finde frem til relevant materiale i denne værdifulde stofsamling.

Ole Degn

Alfred Kaae: Hover. Sognet ved åen. Hing herred, Ringkøbing amt (udgivet af Hover sogneråd pr. Spjald 1967) 336 s.

Lærer Kaaes skildring af Hover sogn adskiller sig vel ikke fra de bøger, han har skrevet om Torsted (1945), Låsby (1948), Ulfborg (1952 og 1956) og Lem (1962); men stadig må man imponeres over det store kildemateriale, han overkommer at gå igennem, og den levende og letflydende stil, han formår at omsætte sit råmateriale i. Det siger sig selv, at så stort et værk om så lille et område fortrinsvis påkalder sig lokal interesse. På den anden side indeholder det en lang række oplysninger af almen karakter, som man nok kunne ønske det muligt at tværregistrere på en eller anden måde, således at de kunne virke som igangsættere for andre. Man kan her pege på f. eks. den gennemgang, der er foretaget af kirkeregnskaber og tingbøger. Bogen vrimler med navne, og det er synd, at der ikke er blevet råd eller tid til et register. Noterne er yderst beskedne, en god halv side, og det oplyses ikke om alle arkivalier, hvor de beror. Til gengæld er der, som i Kaaes øvrige bøger, mange af hans egne yndefulde, sikre tuschtegninger.

Finn H. Lauridsen

J. Chr. Sixhøj: Viborg Katedralskoles dimittender 1630–1879. (Viborg byhistoriske arkiv, 1968). 220 s.

Bogen, der er udgivet af adjunkt Carl E. Jørgensen, gengiver et manuskript efterladt af lektor J. Chr. Sixhøj. Der gives en kronologisk fortegnelse over dimittenderne (den suppleres med registre); om den enkelte bringes korte biografiske data med henvisning til kilderne for disse. I en lang række tilfælde er der tillige korte, karakteriserende oplysninger fra kilderne, når disse ikke er tilgængelige i gængse opslagsværker. Bogen rummer således et betydeligt stof, som vil kunne komme mange til nytte. Det ville have været en væsentlig værdiforøgelse, hvis der ud over registrene over dimittenderne tillige havde været et generelt personregister og et stedregister.

Vagn Dybdahl

Anders Enevig: Sigøjnere i Danmark. (Fremad, 1969). 106 s.

Med sit tidligere dokumenterede kendskab til og sin indføling med isolerede sociale grupper i vort samfund har Anders Enevig gode forudsætninger for at tage vort begyndende sigøjnerproblem op til behandling. Hans let tilgængelige fremstilling henvender sig til et stort publikum, og den vil bidrage til at skabe større forståelse for sigøjnernes fremtræden og vilkår.

Anders Enevig giver i bogens første tredjedel et kort rids over sigøjnernes historie i Danmark, idet han især beskæftiger sig med forholdene efter 1875, da fremmedloven kom; han viser, hvorledes den hårdhændede administration af denne lov gennem det 1911 oprettede statspoliti med-